

A Fővárosi Ítéltábla az felperesnek a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében - mely perbe az alperes érdekében beavatkozott a Fiák és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt - a Fővárosi Törvényszék 2017. március 24-én kelt 11.G.41.901/2016/30. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadható rendelkezéseit a 2. számú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyező részében - a perköltségre is kiterjedően - megváltoztatja, és e körben a keresetet elutasítja, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.000 (nyolcezer) forint kereseti részilletékből és 300.000 (háromszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesnek a felperes és a minősített többségű befolyást biztosító szavazati joggal rendelkező beavatkozó a tagja.

Az alperes 2013. január 18. napjától hatályos a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésének 10.4. c) pontja szerint a jelenlévő, illetve képviselt szavazásra jogosult tagok egyhangú - beleértve a határozatképtelenség miatt megismételt taggyűlést is - szavazata szükséges többek között az ügyvezetőkre és a társasági szerződés módosítására vonatkozó döntésekhez.

2016. április 1. napján 9:00 órára összehívták az alperes taggyűlését az akkori székhelyre ügyvezető választás, valamint az új Ptk. (a továbbiakban Ptk.) szabályainak megfelelő társasági szerződés módosítás napirendi pontokkal.

A beavatkozó 2016. március 23-án kelt levelével a taggyűléshez kapcsolódóan határozati javaslatot és napirend kiegészítési javaslatot küldött meg a felperesnek.

Az alperes 2016. április 1. napján taggyűlést tartott. A taggyűlés határozatképes volt, mivel valamennyi tag megjelent, illetve képviseltette magát.

A taggyűlés levezető elnökének választották a felperes ügyvezetőjét,, míg a jegyzőkönyv hitelesítőjének a beavatkozó képviselőjét,jegyzőkönyvvezetőnek pedig a felperes jogi képviselőjét,

Az ügyvezető választás 1. napirendi pont kapcsán a beavatkozó képviselője kifejtette, hogy kizárólag az egy ügyvezetős modellt tudja elfogadni. Az ezt követően szavazásra bocsátott határozati javaslat szerint: „Taggyűlés a társaság ügyvezetőjének választja, együttes képviseleti joggal.”

A beavatkozó „nem”, a felperes „igen” szavazatot adott le, majd az 1/2016.04.01. sz. határozattal megállapították, hogy a társaság nem választ ügyvezetőt.

A 2. napirendi pont vonatkozásában levezető elnök szavazást rendelt el az alperes társasági szerződését érintő, a felperes által előterjesztett módosítási javaslatról.

A taggyűlés a beavatkozó „nem”, a felperes „igen” szavazata mellett a 2/2016.04.01. számú határozattal az Kft. (felperes) előterjesztését elvetette.

Ezt követően a levezető elnök szavazást rendelt el a beavatkozó által előterjesztett társasági szerződés módosítási javaslatáról, amikor is a beavatkozó „igen” és a felperes „nem” szavazata után meghozták a 3/2016.04.01. sz. határozatot, miszerint: „A taggyűlés 75% igen és 25% nem szavazattal a Ptk. hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 12. § (1) alapján döntött a társaságnak a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről, valamint a társasági szerződés módosításáról és kiegészítéséről az Zrt. (beavatkozó) 2016. március 23-i keltezésű előterjesztésének megfelelően.”

Ezután a taggyűlés a beavatkozó „igen”, és a felperes „nem” szavazata mellett meghozott 4/2016.04.01. számú határozattal ügyvezetővé választotta 2017. június 30. napjáig terjedő időtartamra, önálló képviseleti és cégjegyzési joggal.

A taggyűlésen a felperes törvényes képviselője és a jogi képviselője útján jelen volt, az ott hozott határozatok tartalmáról tudomást szerzett.

A felperes keresetében az alperes 2016. április 1-jén meghozott 2-4/2016.04.01. számú (a továbbiakban 2. számú, 3. számú, 4. számú) taggyűlési határozatai hatályon kívül helyezését, az alperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes taggyűlés előtt hatályban lévő társasági szerződése két ügyvezető alkalmazását írta elő együttes képviseleti és cégjegyzési jogosultsággal, továbbá egyhangú határozattal hozott döntést írt elő az ügyvezetők, és a társasági szerződés módosítása vonatkozásában. A perbeli taggyűlés napirendjén szerepelt a társasági szerződés módosítása, valamint az ügyvezető választás is. A 2. napirendi pontnál az Zrt. tag nem szavazta meg a felperes módosítási javaslatát, így a létesítő okiratot nem tudták módosítani az új Ptk. szerint, a tervezet a régi rendelkezések zömét fenntartotta volna. A 3. napirendi pontként az Zrt. által előterjesztett társasági szerződés módosítás került megszavazásra, ami azért jogsértő, mivel az akkor hatályos társasági szerződés ezt a határozatot egyhangúsághoz kötötte. Nem jogszerű az Zrt. azon álláspontja, miszerint a Ptk. rendelkezéseit kellene automatikusan alkalmazni ebben a kérdéskörben, és elegendő lenne a 3/4-es szótöbbség a társasági szerződés módosításához. A Ptké. 12. § (1) bekezdése csak azt tartalmazza, miszerint létesítő okirat nem tartalmazhat a Ptk. szabályaival ellentétes rendelkezést. Nem ellentétes a Ptk. szabályaival a társasági szerződés azon rendelkezése, miszerint a taggyűlésen egyhangú szavazás kell bizonyos kérdéseknél, továbbá az sem, amelyik két együttes képviseleti joggal felruházott ügyvezető alkalmazását írja elő. A Ptk. 3:102. § értelmében nem kizárt az egyhangú döntés előírása. A 4. számú taggyűlési határozat szintén az egyhangú határozathozatal hiányában jogsértő.

2016. december 8-án arra is hivatkozott, hogy a 3. számú határozattal módosított társasági szerződés több pontja a helyzetét terheesebbé teszi, így a társasági szerződés rendelkezésein (10.2. n) pont, 10.4.c) pont) túl a Ptk. 3:102. § (3) és a Ptk. 3:19. § (3) bekezdésébe is ütközik a társasági szerződésmódosítás elfogadása. Ezek tükrében az ügyvezető választás is érvénytelen. A régi és a taggyűlésen elfogadott társasági szerződés összehasonlítását bemutató táblázatot csatolt.

Állította, hogy az a faxszám, amelyre a keresetlevelet 2016. május 2-án megküldte, a bíróság által

hivatalosan közzétett faxszám volt. A bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 17. § (8) bekezdése értelmében a bíróság faxszámára érkező papír alapú beadványokat a bíróság elnöke által megbízott személy munkanapokon rendszeresen figyelemmel kíséri, és az így beérkező beadványokat - átadókönyvvel - azonnal átadja az ügyintézésre jogosultnak.

A per során a felperes többször (2016. május 25-én, 2016. június 2-án, 2016. július 5-én) is kérte a határozatok végrehajtásának felfüggesztését arra hivatkozva, hogy mint kisebbségi tulajdonos jogai helyrehozhatatlanul csorbulnának, a felfüggesztés nem járna nagyobb érdeksérelemmel, mint amellyel a határozatok végrehajtása felfüggesztésének elmaradása járna.

Miután az elsőfokú bíróság 2016. szeptember 9-én kelt 7. számú végzésével a határozatok végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet elutasította, a felperes ezen kérelmet 2016. december 16-án, majd 2017. február 22-én ismételt előterjesztette. Ez utóbbi beadványában arra is hivatkozott, hogy a beavatkozó által az alperessel szemben kezdeményezett fizetési meghagyásokkal kapcsolatos aggodalma beigazolódott, az alperes ügyvezetője és meghatalmazottai a cégbírósági bejegyzést követően olyan nyilatkozatokat tettek, amely alapján rövid időn belül a beavatkozónak 400.000.000 forint végrehajtható követelése keletkezett az alperessel szemben.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Kérte a határozatok végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem elutasítását is. Elsődlegesen a kereset elkészítésére, másodsorban érdemi megalapozatlanságára hivatkozott. Egyebek mellett előadta, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti keresetindítási határidő kezdő napja 2016. április 1. napja, mivel a felperes a taggyűlésen a határozatokról tudomást szerzett. A Pp. 105. §. (4) bekezdése nem alkalmazható. A 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (BÜSZ) 23. § alapján a bíróság az ügyféltől a beadványt ügyfélfogadási időben veszi át, míg a 23. §. (5) rögzíti, hogy az érkeztető bélyegző szolgál az átvétel igazolásául. A keresetindításra megállapított anyagi-jogi határidő akkor minősül megtartottnak, ha a határidő utolsó napján a keresetlevelet a bíróság érkeztető bélyegzőjével igazoltan átveszik. Kiemelte, hogy a bíróság általi átvétel a jogot keletkeztető aktus, a fél viseli annak kockázatát, ha a fax ügyfélfogadási időn kívül rossz gépre érkezik. A felperes nem küldhette akármikor, akármilyen, a Fővárosi Törvényszék valamelyik épületében található fax gépre a keresetlevelet. Mivel nem történt meg a keresetlevél kezelőiroda által való érkeztetése a határidő utolsó napján, nem releváns, hogy a Fővárosi Törvényszék elnökének fax gépéről esetleg 2016. május 2-án kinyomtatták a beadványt.

Érdemben is megalapozatlan a kereset. Az nem felel meg a Ptk. 3:35. § előírásának, mivel a felperes nem jelölte meg konkrétan, hogy a támadott határozatok melyik jogszabályhelyet, vagy a társasági szerződés melyik pontját sértik. Állította, hogy jogszerűnek minősül a társasági szerződés módosításáról szóló 75%-os szavazattöbbséggel meghozott határozat. A 2016. április 1-i taggyűlésen ugyanis nem volt hatályos és érvényesen alkalmazható társasági szerződése, mivel 2016. március 15-ig nem döntött a Ptk. szerinti tovább működéséről, nem tett eleget a Ptké. 12. § előírásainak. Ezért az új Ptk. 3:102. §-a értelmében a taggyűlés 3/4-es szótöbbséggel hozhatott határozatot a társasági szerződés módosításáról.

A per utolsó tárgyalásán hivatkozott arra is, hogy a határozatok végrehajtásának felfüggesztése körében az elsőfokú bíróság már határozott, azóta nem történt olyan cselekmény, amely indokolná a felfüggesztést.

Az alperesi beavatkozó szintén a kereset elutasítását, felperes perköltsége megfizetésére kötelezését kérte. Az alperes előadását sajátjaként is fenntartotta. Vitatta a felperes által vele kapcsolatban állított jogsértések valós voltát. Nem vitatta, hogy mint jogosult javára a végrehajtó inkasszálta a 400.000.000 forintot, de annak alperes részére átutalását kérte a fizetőképesség megőrzése érdekében.

Az elsőfokú bíróság megkeresésére a Fővárosi Törvényszék Titkárságvezetője úgy nyilatkozott, hogy „a Fővárosi Törvényszék Elnöki Kezelőirodáján megtalálható nyilvántartókönyv bejegyzése szerint 2016. május 2-án 15 óra 12 perckor feladótól IP tárgyú fax, mely továbbításra került a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumához.”

Az elsőfokú bíróság 2017. március 24-én kelt 11.G.41.901/2016/30. számú ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 2016. április 1-jén tartott taggyűlésének 2., 3., és 4. számú határozatait, egyben felfüggesztette azok végrehajtását a jelen per jogerős befejezéséig. Kötelezte az alperest a felperesnek 36.000 forint eljárási illetékből és 300.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjából álló perköltség megfizetésére. A jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatás szerint az ítélet taggyűlési határozatok végrehajtását felfüggesztő rendelkezése ellen nincs helye fellebbezésnek. Az ítélet indokolásában a keresetlevél el nem késett volta körében rögzítette, hogy a felperes keresetlevele 2016. április 29-én kelt, azt ügyvezető írta alá. A keresetlevél első példányán lévő érkeztető bélyegző adatai szerint a postán érkezett keresetlevél egy példányát, valamint a faxon érkezett keresetlevél két példányát 2016. május 4-én érkezették a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának peres irodájában. Az egyik telefaxon érkezett példány lap tetején tartalmazza, miszerint annak küldési időpontja: „Máj.02. 2016. du. 03:12., majd a 2. oldalon 03:13, majd a 3. oldalon 03:13. Ugyanezen keresetlevél példány első oldalának jobb alsó sarkában az „Irodába érkezett 2016. MÁJ. 03.” piros színű dátumbélyegző található. A felperes csatolta azon telefax készülék adási naplóját, amiről megküldték a keresetlevelet a Fővárosi Törvényszék elnökének faxszámára, továbbá a Nyrt. hívásrészletező igazolását, miszerintelőfizető hívószámáról fax üzenetet küldtek a fax számra. A Fővárosi Törvényszék titkárságvezetőjének megkeresésre adott válasza szerint 2016. május 2. napján 15:12 perckor feladótól IP tárgyú fax érkezett, ami továbbításra került a Gazdasági Kollégiumhoz. Ezen bizonyítékokat a maguk összességében értékelve az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes keresetlevele 2016. május 2-án 16:00 órát megelőzően, a bírósági munkaidőben megérkezett a Fővárosi Törvényszék előfizetésében és használatában lévő fax készülékre, az illetékes bíróságra, így a keresetlevél a törvényben írt 30 napos szubjektív elévülési jellegű perindítási határidőn belül érkezett meg. A keresetlevél ajánlott küldeményként feladása hiányában a Pp. 105.§ (4) rendelkezése nem releváns.

Amennyiben pedig mulasztás a felperes részéről megállapítható lenne, úgy helye lenne a mulasztás kimentésének. Megfelelő kimentésnek tekinthető, hogy a keresetlevelét telefaxon megküldte a Fővárosi Törvényszék hivatalos fax számára, amiről kinyomtatták, érkeztették, majd az ügyelosztás szerint eljárásra jogosult Gazdasági Kollégiumhoz továbbították. A Ptk., a Pp., és a 4/2003. polgári jogegységi határozat sem különböztet a szerint, hogy a keresetlevélnek a bíróság melyik szervezeti egységéhez kell megérkezni, még olyan előírást sem tartalmaz, hogy azt csak személyesen lehet benyújtani vagy postán lehet feladni.

Az alperes által hivatkozott a BH2003.502. számon közzétett határozatból az következik, hogy a faxon továbbított beadvány kifejti a joghatást. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy attól függetlenül így van ez, hogy a kinyomtatás után az irat egyből iktatásra került-e, vagy sem. Megalapozatlanul hivatkozott az alperes a BÜSZ 23. §-a rendelkezésére, mivel az csak a személyesen benyújtani kívánt beadványokra vonatkozik.

A kereset érdemi megalapozottsága körében a következőket fejtette ki. Az alperes perbeli taggyűlés napján hatályban volt társasági szerződése a taggyűlésen jelen lévő, illetve képviselt szavazásra jogosult tagok egyhangú szavazatát írta elő az ügyvezetők megválasztására, visszahívására, és a társasági szerződés módosítására vonatkozó döntésekhez. A 2006. évi IV. törvény (Gt.) ezt lehetővé tette. A felek által sem vitatottan a tagok a perbeli taggyűlési határozatokat nem egyhangú szavazattal hozták, mivel azokat a felperes nem szavazta meg. Egyhangú határozathozatal

hiányában a határozatok a társasági szerződés 10.4. c) pontjának rendelkezésébe ütköznek, ezért azok hatályon kívül helyezésének volt helye a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján.

Rámutatott, hogy a keresetlevélben a felperes egyértelműen leírta, hogy egyhangú határozathozatalra lett volna szükség, de az nem volt meg. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, miszerint meg kellene jelölni, hogy a társasági szerződés mely pontjait sérti a kifogásolt határozat. Az ügyvezető által cégszerűen aláírt keresetlevél kiváltotta a joghatást már a beadásakor is, mivel jelen perben a jogi képviselő nem kötelező.

Kitért arra is, hogy a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 12. §-ának helyes értelmezése szerint csak azon kft.-nek kellett módosítani kötelezően a társasági szerződését, amelynek nem állt összhangban a létesítő okirata a Ptk. kógens rendelkezéseivel. A Ptk. cég képviseletével, illetve a társasági szerződés módosításával kapcsolatos rendelkezése nem kógens, az alperes korábban hatályban lévő társasági szerződésének erre vonatkozó rendelkezései nem ütköznek a Ptk. rendelkezéseibe. A Ptk.-nak nincs olyan kógens rendelkezése, amely tiltaná az együttes cégjegyzési módot, valamint a társasági szerződés módosításánál a 3/4-es szótöbbséget meghaladó szavazati arány előírását. Ebből következően nem alkalmazható a Ptké. 12. §. (2) b) pontja, miszerint az alperesnek 2016. március 15. napjától a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmaznia. Rámutatott, hogy a határozatok végrehajtásának felfüggesztése a felperes indokolt kérelmére történt, ezen rendelkezés ellen nincs helye fellebbezésnek a Ptk. 3:36. § (4) bekezdése szerint attól függetlenül, hogy az ítéleti rendelkező része tartalmazza. A keresetlevél elkészítéséig érdemben a felperes határozat végrehajtása felfüggesztésére irányuló kérelme nem volt vizsgálható, ezért azt az eljárás elején elutasította. A kereset érdemben megalapozottságára tekintettel viszont szükségesnek tartotta a jogsértő határozatok végrehajtásának a felfüggesztését, mivel azt a felperes által előadott érvek alapján indokoltnak találta.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, a határozatok végrehajtásának felfüggesztése mellőzését, a felperes perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Kérte a taggyűlési határozatok végrehajtását felfüggesztő ítéleti rendelkezés végrehajtása felfüggesztését a per jogerős befejezéséig, továbbá a felperes perköltsége megfizetésére kötelezését. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 212. § (1) bekezdését és a Ptk. 3:36. § (4) bekezdését, amikor egy olyan döntést foglalt ítéletbe, amely nem képezi a per érdemét, és ahhoz az anyagi jogi szabályok kifejezetten a végzés alakiságát rendelik. A taggyűlési határozatok végrehajtásának felfüggesztéséről szóló ítéleti rendelkezés azért is jogsértő, mert az elsőfokú bíróság a kérelmet egyszer már jogerős, utóbb hatályon kívül nem helyezett és meg nem változtatott végzéssel elutasította. A Ptk. 3:36. § (4) bekezdése továbbá csak a végzésbe foglalt döntés elleni fellebbezési jogot zárja ki. A társasági határozat végrehajtásának felfüggesztése a Pp. szempontjából eljárás folyamán hozott végzésnek minősül, és mint ilyennek a tárgyalás berekesztése után való meghozatala az eljárás lényeges szabályainak a sérelmét jelenti. Emellett az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének sem tett eleget, a végrehajtás felfüggesztésének alkalmazásához önmagában még a kereset megalapozottságának valószínűsítése sem elegendő. Az elsőfokú bíróság az ítéletbe foglalt döntését indokolni lett volna köteles. A végrehajtás felfüggesztése ugyanakkor indokolatlan is. Igazoltan ellene a perbeli határozatok meghozatalakor törvényességi felügyeleti eljárás volt folyamatban, tekintettel arra, hogy a tagok az ügyvezetés kapcsán addigra már 15 hónapja nem tudtak megegyezni. Így a létesítő okiratának módosításáról és ügyvezetéséről gondoskodó határozatoknak a mellőzése bizonyosan nagyobb hátrányt okoz, mint az említett határozatok alkalmazásának a fenntartása egy olyan helyzetben, amely már kényszertörölésével fenyeget. Az ügyvezetésének biztosítása a törvényes működését szolgálja, a taggyűlési határozatok végrehajtásának felfüggesztésével azonban működésképtelenné

válí. A cégbíróság már a felügyelőbiztos igénybevételének szükségességéről is döntést hozott. A beavatkozó éppen a felperes által jogellenesen előidézett működésképtelenséget szüntette meg a legfőbb szervi döntések meghozatalával. Hangsúlyozta, hogy a felperes a bekövetkezett érdeksérelme miatt a taggyűlési határozatok meghozatalához kapcsolódóan számára biztosított együttdöntési jogot annak eredeti rendeltetésével ellentétes módon, vétó jelleggel kezdte gyakorolni. Részletesen ismertette a felperes és az általa delegált alperesi társ-ügyvezető társaság működésképtelenségének előidézésére irányuló lépéseit, ide sorolva azt is, hogy a társasági szerződés Ptk.-val összhangban történő - a két ügyvezetős modellt is továbbörökítő - módosítására irányuló beavatkozási indítványt a felperes 2016. februárjában kényszerítőre fenyegetettséggel ellenére ismételt elvetette. A felperes által hivatkozott körülmények csak akkor alapoZHathnák meg a végrehajtás felfüggesztését, ha azok alperesre hátrányosak lennének, vagyis, ha az ügyvezetője alaptalan követeléseket fogadott volna el alaposnak. Mivel a követelések megalapozottak, rá nézve a perlekedés lenne hátrányos. Az elsőfokú bíróság bíróság megsértette - az ellentmondás hiányában beállt - jogerőt is, ugyanis a jogerő alapján valóban tartozik az alperesi beavatkozóknak.

A keresetlevél elkészítése körében utalt azon ítéleti ellentmondásra, miszerint a felperes postán is feladta a keresetlevelét, másrészt a felperes keresetlevelet nem is adott fel. Kiemelte, tény, hogy a keresetlevél előterjesztésének határideje 2016. május 2-án járt le, a keresetlevelek egyik példányán sem szerepel e napi vagy e napot megelőző dátumú érkeztető bélyegző. Mivel a Pp. 105. § (4) bekezdése nem alkalmazandó, így jogsértő módon állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a keresetlevél nem késett el. A fax útján - a polgári kollégium elnökének - megküldött keresetlevél nem minősülhet határidőben benyújtott iratnak, mivel annak érkeztetésére csak 2016. május 4-én került sor. Amennyiben a fél nem az illetékes kezelőiroda részére ügyfélfogadási időben küldi meg fax útján a beadványát, az akkor minősül megérkezettnek, amikor az illetékes kezelőirodán érkeztető bélyegzővel látják el. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy a Bűsz. 23. §-a csak személyesen benyújtani kívánt beadványokra vonatkozik, mivel e rendelkezés a beadvány bíróság általi átvételét teljes körűen kívánja szabályozni. Az elsőfokú bíróság értelmezése visszaélésre vezethetne. A Bűsz. 23. §-a csak úgy értelmezhető, hogy a faxnak a felvilágosítási időben, az arra illetékes személyhez (a kezelőirodához) tartozó fax gépre kell érkeznie ahhoz, hogy az a bíróság által átvettnek minősüljön. Változtatlanul hivatkozva a BH2003.502. számú eseti döntésre, állította, hogy a keresetlevél elkészett, mivel az az átvételre illetékes személyhez, a kezelőirodába határidőben nem érkezett meg, a felperes a mulasztása kimentését nem kérte. Sérlemzte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a felperesi előadás ellentmondásos voltára tett érveit.

A per érdeme tekintetében arra hivatkozott, hogy a 2. számú a felperes társasági szerződést módosító javaslatának elvetéséről szóló határozat jogsértő jellegét a felperes és az elsőfokú bíróság semmivel nem indokolta, így az elsőfokú ítélet nyilvánvalóan jogsértő. A 3. és 4. számú határozatok hatályon kívül helyezése is alaptalan. A Ptké. 12. § (1) bekezdése döntési kötelezettséget ró a társaságra, a (2) bekezdése azonban döntés hiányában a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazását nem szűkíti le a Ptk. kogens rendelkezéseire. Ha tehát a társaság tagjai nem döntenek arról, hogy mennyiben kívánnak eltérni a Ptk. rendelkezéseitől, úgy a Ptk. rendelkezései alkalmazandók a határidő lejártá után. A jogalkotó a korábbiakban a gazdasági társaságokról szóló új törvények hatálybalépésekor nem rendelte - egy adott időpontig meghozott - döntés hiányában ex lege alkalmazandónak az új szabályokat. Míg korábban az új Gt-k hatálya alá helyezkedésről szóló társasági döntések elmulasztása esetében törvényességi felügyeleti eljárást kellett lefolytatni, az új Ptké. eltérő jogkövetkezményt kapcsol ahhoz, ha a társaság határidőben nem dönt az új Ptk. szerinti továbbműködéséről: az új Ptk. rendelkezéseit kell alkalmaznia a társaságnak. Tekintettel arra, hogy a Ptk. hatálybalépését követően a tagjai nem döntöttek arról a megadott határidő végéig, hogy milyen módon működik tovább a Ptk. rendelkezéseivel összhangban a társaság, így a szervezetére és működésére vonatkozó valamennyi kérdésben - ideértve a létesítő okirat módosításához szükséges

szótöbbség mértékére vonatkozóan követendő szabályt is - a 2013. január 18-i keltezésű létesítő okirat helyett a Ptk. rendelkezései voltak már irányadóak a taggyűlés időpontjában. Így jogszabálysértő a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen a teljes fellebbezés hivatalból elutasítását, másodsorban a fellebbezés határozatok végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó része érdemi vizsgálat nélküli elutasítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását, harmadsorban a teljes ítélet helybenhagyását kérte. Valamennyi esetben kérte az alperes és az alperesi beavatkozó felmerülő perköltségei viselésére kötelezését. Előadta, hogy a határozatok végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda 2017. március 24-től nem rendelkezik, és eleve nem is rendelkezett érvényes és hatályos meghatalmazással jelen ügyben eljárásra. A korábban csatolt meghatalmazás alapján az ügyvédi iroda nem volt jogosult a fellebbezés előterjesztésére, ezért a fellebbezés a Pp. 239. §-ra figyelemmel a Pp. 74. § (4), 73/A. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 72/B. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján teljes terjedelmében elutasítandó.

A határozatok végrehajtásának felfüggesztését elrendelő döntés elleni fellebbezést a Ptk. 3:36.§ (4) bekezdés kizárja, így az ezen döntéssel szembeni fellebbezést hivatalból el kell utasítani. A Pp. 222. § (1) bekezdése értelmében a külön fellebbezéssel nem támadható végzést nem szükséges megindokolni, de az elsőfokú bíróság a kereset érdemi megalapozottságára utalással indokát is adta a döntésének. A Ptk. kizárólag az indokolságot támasztja követelményként. Egyébiránt az, hogy az alperes nem működik törvényesen, mert nincsenek képviselőre jogosult ügyvezetői, nem orvosolható törvénytelen megoldással.

Az alperes által a működésképtelenség előidézése körében előadottak nem képezik jelen eljárás tárgyát, de azok több esetben valótlanként is, nem kezelhető tényként, hogy az alperesi beavatkozó által benyújtott fizetési meghagyások jogalapja ésösszecszerúsége megalapozott. Jelezte, hogy az ítélet meghozatala óta további két végrehajtási eljárás is indult.

A kereset elkészítése körében az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva hangsúlyozta, hogy igazolta a keresetlevél elsőfokú bíróságra fax útján, határidőben történt megérkezését. Állította, hogy a 2. számú határozattal elvetett tervezet nem tartalmazott olyan módosítást, amely a beavatkozóra nézve hátrányos lett volna, a beavatkozó ennek ellenére nem szavazta meg.

Utalt arra is, hogy a Ptk. alperes által hivatkozott rendelkezései nem mondják ki, hogy 2016. március 15. napját követően ex lege a Ptk. szabályai lesznek irányadóak, mintegy hatályon kívül helyezve a mulasztó társaságok létesítő okiratát. A Ptk. hatálya alá nem helyezkedésnek törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása a szankciója és nem a Ptk. ex lege társasági szerződés helyébe lépése. A társasági szerződés Ptk.-val egyező rendelkezései érintetlenül maradnak. A Ptk. 3:102. §-a a létesítő okirat módosítására, ha az nem szerződéssel történik, a társaság legfőbb szerve legalább háromnegyedes szótöbbségét írja elő, tehát a társasági szerződést módosító határozatok meghozatalára a társasági szerződés egyhangúságra vonatkozó rendelkezése alkalmazható és alkalmazandó is. A Ptk. 3:102. § (3) bekezdése valamennyi tag egyhangú határozatát követeli meg, ha a módosítás egyes tagok jogait hátrányosan érintené vagy terhesebbé tenné. A támadott taggyűlési határozatokkal átvezetett módosítások egyértelműen hátrányosan érintik a kisebbségi tagi jogait és helyzetét. Az előadottak alapján nincs olyan ok, amely az eljárás megismétlését, az ítélet megváltoztatását szükségessé tenné.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett válasziratában az elsődleges fellebbezési ellenkérelem tekintetében arra hivatkozott, hogy a törvényes képviselőt megválasztó társasági határozat végrehajtásának felfüggesztése nem érinti az A/2 alatti meghatalmazás hatályát és érvényességét, mivel a végrehajtás felfüggesztése nem ruházza fel az elsőfokú bíróság ítéletét jogerővel, a társasági határozatok hatálya nincs elbírálva, a felfüggesztés ex nunc hatályú, a meghatalmazás a visszavonásig hatályos. A felperesi kifogás esetleges alapossága esetén pedig hiánypótlási

felhívásnak lett volna helye. A másodlagos fellebbezési ellenkérelemre nézve összefoglalóan előadta, hogy a végrehajtás felfüggesztéséről az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak és a Ptk. 3:36.§ (4) bekezdésének a sérelmével rendelkezett az ítéletében a tárgyalás berekesztését követően. A felfüggesztésre vonatkozó ítéleti rendelkezés kapcsán az elsőfokú ítélet a Pp. 221.§ (1) bekezdésének megfelelő indokolást nem tartalmaz, csak általában utalt a felperes érveinek elfogadására. Különösen aggályos, hogy a felperes jogerőre emelkedett fizetési meghagyásokban meghatározott követeléseket kifogásolva kérte a felfüggesztést, így a hiányos indokolás mellett is alappal feltehető, hogy az elsőfokú ítélet ezt elfogadva rendelkezett a végrehajtás felfüggesztéséről, ami sérti a res iudicata elvét és más bíróság, illetve hatóság hatáskörét. Az ügyvezetésének biztosítása ezzel szemben olyan jogi érdeke, mely a fellebbezésben kifejtettek szerint megfelelően indokolja, hogy az ítélőtábla felfüggeszse az ítélet taggyűlési határozatok végrehajtásának felfüggesztéséről szóló rendelkezésének végrehajtását a per jogerős befejezéséig. A keresetlevél elkészttsége vonatkozásában változatlanul állította, hogy a Büsz. 23.§-ában foglalt rendelkezéseknek a sérelmével, iratellenesen és a keresetlevél benyújtásával kapcsolatos ellentmondások feloldását mellőzve állapította meg, hogy a keresetlevél nem elkésztett. Azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem tartja a beadványok benyújtásával kapcsolatban lényeges szabálynak, hogy azt az e feladatra feljogosított személy határidőben átvegye, számos visszaélés előtt nyitja meg a kaput a beadványok kézbesítésével kapcsolatban. A 2. számú határozat kapcsán előadta, hogy e körben az ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, mivel az indokolása hiányos, és az ítélet hiányos indokolását a másodfokú eljárásban tett felperesi előadás nem orvosolja. Ezen előadás egyébiránt olyan új tényállítás, mely a Pp. 235.§ (1) bekezdésének megfelelően a másodfokú eljárásban nem vehető figyelembe, de azt érdemben is vitatja. A határozat hatályon kívül helyezésére szolgáló felperesi érvek elkésztettek is, viszont az egyhangú határozathozatallal kapcsolatos érvelés a keresetlevélben éppen a 2. számú határozat hatályon kívül helyezésének indokolatlanságát igazolja. A felperes előterjesztése szabályszerűen került elvetésre, mivel a határozat elfogadása a háromnegyedes szótöbbséget sem kapta meg. Az új Ptké. 12.§ (1) bekezdése döntési kötelezettséget ró a társaságra, melynek elmaradásához az új Ptké. 12.§ (2) bekezdése azt a jogkövetkezményt fűzte, hogy az adott társaságnak az új Ptk. rendelkezéseit kell alkalmaznia 2016. március 15-től. Ekként a 3. számú és a 4. számú határozat hatályon kívül helyezésének sincs helye.

A másodfokú eljárásban a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra figyelemmel mindenképp előtt a fellebbezés hatályos voltát volt szükséges vizsgálni.

A Pp. 73/A. § (1) bekezdése értelmében kötelező a jogi képviselő az ítélőtábla előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára.

Az adott ügyben az alperes az ítélettel szembeni fellebbezését jogi képviselő útján, az elsőfokú eljárásban is eljáró Nagy & Trócsányi Ügyvédi Iroda útján terjesztette elő. Az ügyvédi iroda a képviselői jogosultságát az elsőfokú eljárásban A/2. szám alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolta, a meghatalmazást az alperes képviselőjében 2017. január 10-én képviselőre jogosult írta alá.

Az alperes taggyűlése, nem vitásan a perbeli keresettel támadott határozatokkal, egyrészt módosította a társasági szerződést akként, hogy az alperes képviselőjét egy önálló törvényes képviselői joggal rendelkező ügyvezető látja el, másrészt ügyvezetővé választotta önálló képviselői, cégjegyzési joggal

A társasági határozatok mindaddig joghatás kiváltására alkalmasak, amíg azokat a bíróság a Polgári Törvényről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:37. § (1) bekezdése alapján jogerősen hatályon kívül nem helyezi, vagy azok végrehajtását a Ptk. 3:36. § (4) bekezdése alapján fel nem függeszti.

Az elsőfokú bíróság a határozatok végrehajtását a 2016. május 4-én indult perben csak 2017. március 24-én függesztette fel, mely körülmény a társasági jog sajátosságaiból következően csupán

a jövőre nézve, a határozat meghozatalától kezdődően fejt ki joghatást. Ebből következően ügyvezető 2017. január 10-én jogszerűen adhatott perbeli képviseletre szóló meghatalmazást, a megválasztására vonatkozó taggyűlési határozat végrehajtásának felfüggesztése visszamenőleg a képviseleti jogosultságát nem érintette, nem is érinthette.

A polgári eljárásban a gazdasági társaság meghatalmazottjaként szereplő ügyvéd képviseleti jogosultsága nem szűnik meg a társaság szervezeti képviselőjének személyében utóbb bekövetkezett változás miatt, amint azt a Kúria is kifejtette az EBH2010.2147. számon közzétett eseti döntésében. A meghatalmazás visszavonására, felmondására a perben nem merült fel adat, ezért az a Pp. 71. §-a értelmében változatlanul hatályosnak tekintendő.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az A/2. szám alatti meghatalmazással meghatalmazott ügyvédi iroda útján előterjesztett fellebbezést joghatályosnak találta és azt érdemben az alábbiak szerint bírálta el.

A fellebbezés részben megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság kereset el nem késett volta körében, a keresetlevél fax útján határidőben történt megérkezése kapcsán kifejtett álláspontjával. Az elsőfokú bíróság e vonatkozásban a perbeli adatokat helytállóan értékelve, mérlegelve helyes következtetésre jutott azzal, hogy az elsőfokú bíróság egyik hivatalos fax számára a keresetindítási határidő utolsó napján, munkaidőben megküldött keresetlevél határidőben érkezettnek minősül.

Az alperes ugyan helyesen hivatkozott arra, hogy a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII.1.) IM rendelet (BÜSZ) 23. §-a nem csupán a személyesen benyújtani kívánt beadványokra vonatkozik, hiszen a (2) bekezdése kifejezetten a postai vagy hivatali kézbesítés útján érkezett iratok átvételére tartalmaz rendelkezést, azonban ezen jogszabályi rendelkezés egyik szabályából sem olvasható ki, hogy a fax útján megküldött beadványnak is a felvilágosításra megállapított időben az irodavezetőhöz vagy az e feladattal megbízott személyhez lenne szükséges megérkeznie ahhoz, hogy joghatás kiváltására alkalmas legyen.

A bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 17. § (8) bekezdése kimondja, hogy a bíróság e-mail címére elektronikus okiratnak nem tekinthető vagy faxszámára érkező papír alapú beadványokat a bíróság elnöke által megbízott személy munkanapokon rendszeresen figyelemmel kíséri, és az így beérkező beadványokat - átadókönyvvel - azonnal átadja az ügyintézésre jogosultnak.

A felperes fax útján 2016. május 2-án 15 óra 12 perckor megküldött keresetlevele nyilvánvalóan a bíróság faxszámára érkező papír alapú beadványnak minősül, mely az iratokban 28. sorszám alatt elfekvő bírósági átírat szerint nyilvántartókönyvvel, azaz átadókönyvvel továbbításra került a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumához.

A BÜSZ 24. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bírósághoz érkezett iraton - az irat valamennyi példányán és mellékletén, az irat felzetén vagy az első oldalán - az iroda az érkezés napján bélyegzővel, jól olvashatóan feltünteti a bíróságot, az ügyszámot, az érkezés évét, hónapját és napját.

Ezen rendelkezés értelmében tehát a bírósághoz érkezett iraton a bíróságra érkezés pontos időpontját (év, hónap, nap) kell feltüntetni. A kezelőiroda akkor járt volna el helyesen, ha egyébiránt az oda is már 2016. május 3-án átadókönyvvel megérkezett keresetlevelet nem 2016. május 4-i érkeztető bélyegzővel, hanem az érkezés 2016. május 2-i valós időpontját feltüntető érkeztető bélyegzővel látja el. Nem volt ezért jelentősége annak, hogy a fax és a posta útján érkezett keresetlevelen is 2016. május 4-i érkeztetés szerepel.

A Ptk. 3:36. §-a szerint a határozat hatályon kívül helyezése iránti per megindításának a határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs. A bíróság indokolt esetben a felperes kérelmére a határozat

végrehajtását felfüggesztheti. A felfüggesztést elrendelő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

A társasági határozat végrehajtása felfüggesztésének jogintézménye azt a célt szolgálja, hogy a bíróság indokolt esetben megakadályozhassa a határozat végrehajtásával elérni kívánt joghatás kiváltását, tekintettel arra, hogy a határozat végrehajtása folytán kialakuló helyzet sok esetben visszafordíthatatlan, a hátrányos következmények már orvosolhatatlanok. A végrehajtásában felfüggesztett határozatra jog nem alapítható. A jogszabály a felfüggesztés feltételeit ugyanakkor nem határozza meg, annak alkalmazását, az alkalmazás időpontját a bíróság belátására bízta.

A Ptk. 3:36. §-a arról azonban egyértelműen rendelkezik, hogy a felfüggesztést elrendelő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

A törvény idézett rendelkezésének helyes értelmezése szerint, ha a bíróság a keresettel támadott határozat végrehajtását felfüggeszti, ezen döntésével szembeni jogorvoslat kizárt. A fellebbezés kizártsága nem a döntés alakiségéhez, hanem annak tartalmához kötődik, ezért fellebbezéssel a perbeli határozatok végrehajtásának felfüggesztése eljárásjogi és anyagi jogi okokból sem támadható. Ebből következően a másodfokú eljárás tárgyát sem képezhette a határozatok végrehajtása felfüggesztésének megalapozottsága.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság az eljárás folyamán e döntésre írt alakiség mellett hozta volna meg határozatát, a másodfokú eljárásban akkor sem lett volna az ítélettel együtt felülbíráható, mivel a Pp. 254. § (1) bekezdése nem teszi megengedhetővé azon határozatok felülbírlását, melyek ellen fellebbezésnek nincs helye.

A Pp. 236. §-a szerint a fellebbezésnek a határozat végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve ha a törvény vagy a törvény alapján a bíróság másként rendelkezik.

A Pp. 231. §-a sorolja fel, milyen tartalmú ítéletek nyilváníthatók fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak.

A Pp. 240. § (2) bekezdése a másodfokú tanács elnökének hatáskörébe utalja az előzetesen végrehajthatónak nyilvánított ítélet esetén a végrehajtás felfüggesztése kérdésében döntést.

Egy határozat végrehajtásának felfüggesztése a másodfokú eljárásban az igénybe vehető jogorvoslati lehetőséghez, a fellebbezéshez kapcsolódik. Mivel az elsőfokú bíróság taggyűlési határozatok végrehajtását felfüggesztő rendelkezésével szembeni fellebbezést törvény kizárja, ezen szabály megkerülését eredményezné, ha lehetőség lenne az e körben meghozott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztésére. Fellebbezési jogosultság hiányában megalapozatlanul indítványozta az alperes a végrehajtás felfüggesztését.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az alperes első- és másodfokú eljárásban is előadott érvelését a 2. számú taggyűlési határozat vonatkozásában.

A 2. számú határozat a felperes társasági szerződés módosítására vonatkozó előterjesztése elvetéséről szól. A per során maga a felperes is következetesen állította, hogy a társasági szerződés 10.4.c) pontja szerint a taggyűlésen jelen lévő tagok egyhangú szavazata szükséges a társasági szerződés módosításához. A felperesi előterjesztés alperesi beavatkozó általi meg nem szavazásából ezért egyértelműen következik az előterjesztés elvetése társasági szerződésnek megfelelő megállapítása. A tagot olyan kötelezettség, amely szerint a napirendre tűzött ügyet köteles lenne megszavazni, nem terheli.

Tekintettel arra, hogy a felperes olyan okot, amely a Ptk. 3:35. §-a alapján e határozatot jogsértővé vagy létesítő okiratba ütközővé tenné, nem jelölt meg, ilyen indokra az elsőfokú bíróság sem hivatkozott, és mivel az egyhangúság hiányából ez esetben pont a meghozott határozat következik, az elsőfokú bíróság tévesen helyezte hatályon kívül a 2. számú határozatot.

Helytálló álláspontra helyezkedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság a 3. és a 4. számú határozat

kapcsán.

Az elsőfokú bíróság a kifejtett indokai alapján helytállóan értelmezte a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptk.) 12. § (2) bekezdés b) pontjának rendelkezését akként, hogy a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködésről nem döntő társaságok, így felperes esetében is 2016. március 15-étől a társasági szerződés csak a Ptk. kógens rendelkezéseivel összhangban nem álló rendelkezést nem tartalmazhat, és csak az ilyen rendelkezések helyébe lép be a Ptk. kógens szabálya. Az elsőfokú bíróság a Ptk. főszabályként diszpozitív rendelkezéseiből helytállóan vezette le, hogy a Ptk.-nak nincs olyan kógens szabálya, amely kizárná, hogy az ügyvezető választás és a társasági szerződés módosítása tárgyában a létesítő okirat a határozathozatalt egyhangúsághoz kösse.

A Ptk. 3:19. §-a létesítő okirat rendelkezése semmissége jogkövetkezményét kizárólag ahhoz fűzi, ha a létesítő okirat egyszerű szótöbbségnél alacsonyabb határozathozatali arányt írt elő, de a Ptk. egyszerű vagy ezt meghaladó szótöbbséget követel meg a határozat meghozatalához, vagy ha a Ptk. egyhangúságot ír elő, de ettől eltér a létesítő okirat rendelkezése. A Ptk. tehát a megengedettnél szigorúbb határozathozatali arány társasági szerződésben előírását nem tiltja, az ilyen előíráshoz a semmisség jogkövetkezményét nem kapcsolja, ezért az elsőfokú bíróság helyesen tekintette a 3. és 4. számú határozat meghozatalára irányadónak a társasági szerződés 10.4.c) pontját.

Mivel ezen határozatok vonatkozásában az egyhangúság hiánya valóban a határozatok társasági szerződésbe (10.4.c) pont) ütközését eredményezte, az elsőfokú bíróság helytállóan helyezte azokat hatályon kívül a Ptk. 3: 37. § (1) bekezdése alapján.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadható rendelkezéseit a 2. számú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyező részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és e körben a keresetet elutasította, míg ezt meghaladóan - a 3. számú és 4. számú taggyűlési határozatok vonatkozásában - az elsőfokú bíróság ítéletét szintén a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés részben eredményre vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését is megváltoztatta, és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felek perköltségei egybeszámításával a kétharmad részben eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte a 2017. október 18-ig jogi képviselővel eljáró felperes 8.000 forint kereseti részilletékből (felperes pernyertességével arányos 24.000 forint részilleték és az alperes pernyertességével arányos 16.000 forint fellebbezési részilleték különbözete), és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltsége megfizetésére.

Az alperesi beavatkozó az ítélettel szemben fellebbezést nem nyújtott be, a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért a beavatkozó költsége viseléséről rendelkezni nem kellett.

, 2017. október 25. napján

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.
előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bíróági ügyintéző